

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την επίδικη απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση COMP/39.639 – Optical Disk Drives καθόσον αφορά τις ανααιρεσείουσες·
- να ακυρώσει ή να μειώσει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στις ανααιρεσείουσες με την απόφαση αυτή·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση δίκης· και
- να διατάξει οποιοδήποτε μέτρο κρίνει πρόσφορο υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσώς τους, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο ως προς το πρώτο, δεύτερο και τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλαν πρωτοδικώς οι νυν ανααιρεσείουσες αναφορικά με παραβάσεις ουσιώδους τύπου και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο κατά τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου νομικού κριτηρίου για τη στοιχειοθέτηση της ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως.

Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και εφαρμογή εσφαλμένου νομικού κριτηρίου.

Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου· όλως ανεπαρκής αιτιολογία όσον αφορά την απόρριψη του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως (αναρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου) τον οποίον προέβαλαν πρωτοδικώς οι νυν ανααιρεσείουσες· και πλάνη ως προς το νομικό κριτήριο βάσει του οποίου κρίνεται το παραδεκτό των αποδείξεων.

Αναίρεση που άσκησαν στις 20 Σεπτεμβρίου 2019 οι Silver Plastics GmbH & Co. KG και Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2019 στην υπόθεση T-582/15, Silver Plastics GmbH & Co. KG και Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-702/19 P)

(2019/C 383/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Silver Plastics GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: M. Wirtz και S. Möller, Rechtsanwälte), Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (εκπρόσωπος: C. Karbaum, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

1. να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
2. επικουρικώς, να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να ακυρώσει την επίδικη απόφαση όσον αφορά τη δεύτερη αναιρεσείουσα και να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην πρώτη αναιρεσείουσα·
3. επικουρικώς, να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε εις ολόκληρον στις αναιρεσείουσες·
4. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας και της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο ανατρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, το άρθρο 6, παράγραφος 1, ΕΣΔΑ, καθώς και το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και ότι παραβίασε την αρχή της αμεσότητας.

Συγκεκριμένα, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, παρά τα επανειλημμένα αιτήματά τους, παρέλειψε, κατά παράβαση της διαδικασίας, να καλέσει ως μάρτυρα και να εξετάσει προσωπικά τον W. ο οποίος αποτελεί την κύρια πηγή πληροφόρησης για την αίτηση επείκειας η οποία υποβλήθηκε από τον ανταγωνιστή L. και λήφθηκε υπόψη εις βάρος των αναιρεσείουσών. Κατά τα λοιπά, οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε τις δηλώσεις του W., οι οποίες προσκομίστηκαν γραπτώς από τις ίδιες και αντικρούουν την αίτηση επείκειας, ως αναξιόπιστες στο σύνολό τους χωρίς να τον ακούσει προηγουμένως. Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, βάσει της αρχής της αμεσότητας, το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε να είχε καλέσει τον W. και να τον είχε εξετάσει προσωπικά.

Με τον δεύτερο λόγο ανατρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα σε κατ' αντιπαράθεση συζήτηση που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, (σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ'), ΕΣΔΑ.

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, παρά τα επανειλημμένα αιτήματά τους, δεν εξέτασε τον W. υπό την ιδιότητά του ως κύρια πηγή πληροφόρησης για την αίτηση επείκειας που λήφθηκε υπόψη εις βάρος τους. Ακόμη, προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε την αξιοπιστία των δηλώσεων του W. που αναφέρονται στην αίτηση επείκειας χωρίς να τους παράσχει δυνατότητα κατ' αντιπαράθεση συζήτησης, κατά παράβαση των κανόνων της διαδικασίας, και έκρινε εις βάρος των αναιρεσείουσών στηριζόμενο εν πολλοίς στις εν λόγω δηλώσεις χωρίς να συντρέχουν νόμιμοι λόγοι περιορισμού του δικαιώματος σε κατ' αντιπαράθεση συζήτηση.

Με τον τρίτο λόγο ανατρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο δ', ΕΣΔΑ.

Συγκεκριμένα, προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε, παρά τα επανειλημμένα αιτήματά τους, να εξετάσει ως μάρτυρα υπεράσπισης τον W., παρ' όλο που η Επιτροπή συνάντησε τον W. στο πλαίσιο της προηγηθείσας διαδικασίας επιβολής προστίμου υπό την ιδιότητά του ως κύρια πηγή πληροφόρησης για την αίτηση επείκειας που είχε υποβληθεί, χωρίς γνώση των αναιρεσείουσών, χωρίς παρουσία τους και χωρίς την τήρηση πρακτικών. Ακόμη, η άρνηση της προσωπικής εξέτασης επιπλέον προταθέντων από τις αναιρεσείουσες μαρτύρων υπεράσπισης παραβιάζει την εγγύηση της ισότητας των όπλων.

Με τον τέταρτο λόγο ανατρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολόγησεως βάσει του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 1, του ίδιου Οργανισμού, διότι δεν δύνανται να αντιληφθούν (i) πώς κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο στη διαπίστωση συμμετοχής τους σε υποτιθέμενες αθέμιτες επαφές, (ii) γιατί οι γραπτές απαλλακτικές μαρτυρικές καταθέσεις του W. κρίθηκαν αναξιόπιστες, και (iii) για ποιους ακριβώς λόγους το Γενικό Δικαστήριο αρνήθηκε να τους αναγνωρίσει το δικαίωμα σε κατ' αντιπαράθεση συζήτηση.

Με τον πέμπτο λόγο αναίρεσεως, οι αναρreseίουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾, επειδή υιοθέτησε πολύ ευρεία προσέγγιση για να θεμελιώσει την ενιαία και διαρκή παράβαση.

Βάσει των διαπιστώσεων του Γενικού Δικαστηρίου, οι αναρreseίουσες δεν είχαν συμμετάσχει καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσιμης χρονικής περιόδου σε αθέμιτες συμπεριφορές σε σχέση με το σύνολο των κατηγοριών προϊόντων. Ωστόσο, το πρόστιμο που επιβλήθηκε από το Γενικό Δικαστήριο υπολογίστηκε με βάση όλες τις κατηγορίες προϊόντων και με βάση τη συνολική διάρκεια της κρίσιμης χρονικής περιόδου.

Με τον έκτο λόγο αναίρεσεως, οι αναρreseίουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, πρώτη και δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003.

Οι αναρreseίουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι οι ίδιες συνιστούν ενιαία οικονομική οντότητα και περιλαμβάνοντας, επομένως, τους κύκλους εργασιών της πρώτης αναρreseίουσας στον υπολογισμό του προστίμου, παρ' όλο που αυτές είχαν προσκομίσει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι δεν υφίσταται καμία συγκεκριμένη επιρροή της πρώτης επί της δεύτερης, με αποτέλεσμα να ανατρέπεται το τεκμήριο ύπαρξης ενιαίας οικονομικής οντότητας το οποίο δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο.

Με τον έβδομο λόγο αναίρεσεως, οι αναρreseίουσες προβάλλουν ότι βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ο υπολογισμός του προστίμου από το Γενικό Δικαστήριο είναι εσφαλμένος, διότι κακώς περιλαμβάνει τους κύκλους εργασιών μιας πρώην θυγατρικής εταιρίας της δεύτερης αναρreseίουσας. Με αυτόν τον τρόπο, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις αναρreseίουσες υπερβαίνει το νόμιμο ανώτατο όριο του 10 % του κύκλου εργασιών της εταιρίας στην οποία επιβάλλεται πρόστιμο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 20 Σεπτεμβρίου 2019 οι CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC κ.λπ. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2019 στην υπόθεση T-522/15, CCPL κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-706/19 P)

(2019/C 383/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρreseίουσες: CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (εκπρόσωποι: S. Bariatti, E. Cucchiara, A. Cutrupi, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναρreseίουσες ζητούν από το Δικαστήριο

- να αναίρεσει εν μέρει την αναρreseιβαλλόμενη απόφαση, εντός των ορίων που τίθενται στην παρούσα αίτηση αναίρεσεως, και, συνεπώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το σκέλος που αφορά τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στις αναρreseίουσες λόγω παραβάσεως του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾, καθώς και λόγω παραβιάσεως των αρχών της αναλογικότητας και της καταλληλότητας της κυρώσεως προς την παράβαση·